

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Sentiința civilă nr. 6410
Ședința publică din 02.11.2011
Curtea compusă din:
PREȘEDINTE: MĂIEREANU IULIANA
GREFIER: IANUȘ CERASELA DANIELA

*****

Pe rol fiind soluționarea cererii în contencios administrativ formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** în contradictoriu cu pârâtul **ICĂ IOAN**, având ca obiect „*O.U.G nr. 24/2008*”.

La apelul nominal făcut în ședință publică, a răspuns reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, prin consilier juridic **_____**, care depune delegație la dosar, lipsind pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care, Nemaifiind cereri de formulat, excepții de invocat, sau probe de administrat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Având cuvântul, reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, prin consilier juridic, solicită admiterea acțiunii și constatarea calității de colaborator al Securității în privința pârâtului, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 lit. b din O.U.G nr. 24/2008, arătând că, informațiile furnizate Securității se refereau la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, vizând îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, respectiv dreptul la libertatea de exprimare și libertatea opiniilor, dreptul la viață, dreptul la libertatea conștiinței și a religiei, precum și dreptul la liberă circulație.

Curtea, în temeiul art. 150 Cod procedură civilă, declară închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei de contencios administrativ de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. 1723/2/2011, reclamantul Consiliul Național pentru Studiarea Arhivelor Securității a solicitat constatarea existenței calității de colaborator al Securității, în privința pârâtului Ică Ioan.

În motivarea în fapt a cererii, s-a arătat că prin cererea nr. P5185/09/17.11.2009 adresată C.N.S.A.S. de către cotidianul „Evenimentul Zilei”, s-a solicitat verificarea în ceea ce îl privește pe pârâtul Ică Ioan. Ținând cont de faptul că acesta are calitatea de membru în Colegiul de redacție al revistei TABOR (Tradiție și Actualitate în Biserica Ortodoxă Română) și având în vedere prevederile art. 3 lit. p) din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, reclamantul consideră legală cererea formulată.

Reclamantul învederează că din cuprinsul Notei de Constatere nr. DI/II/1879/22.07.2010, rezultă că pârâtul a fost recrutat în calitate de colaborator în anul 1975, semnând un angajament la data de 15.07.1975, sub numele conspirativ „Lucian Popescu”.

Reclamantul susține că în temeiul art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, analizând materialele furnizate pârât în perioada colaborării cu organele de securitate, se constată că informațiile furnizate Securității se referă la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist

Reclamantul face referire la nota informativă furnizată de pârât la data de 14.07.1975 și identificată în dosarul nr. R 299017 (cota C.N.S.A.S.), arătând că situația cultelor religioase a fost una extrem de delicată în perioada comunistă, în care singura religie ce trebuia propovăduită era filozofia materialist – dialectică. Orice manifestare religioasă atipică, așa cum a fost și „Oastea Domnului”, era privită cu suspiciune de organele de stat, fiind încadrată așa cum se reține și în Raportul final al Comisiei Prezidențiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România, București, 2006, f. 467, în categoria „grupărilor anarhice”.

Reclamantul susține că în același registru se înscriu și informațiile furnizate de către pârât, în nota informativă din data de 29.08.1975, referitoare la concepțiile privind raportul Biserică – Stat, ale unui preot și consilier economic la Centrul Mitropoliei Sibiu.

Reclamantul face referire și la nota informativă furnizată de către pârât în data de 16.06.1976, referitoare la intenția unei persoane de a pleca din țară și a rămâne ilegal în străinătate. Pe baza informațiilor furnizate de pârât, ofițerul a propus transmiterea unei copii a notei informative la Inspectoratul Județean de Securitate Brașov, persoana semnalată având domiciliul în județul Brașov.

Reclamantul învederează că este evident faptul că, în perioada comunistă, intenția de a părăsi definitiv țara era considerată o atitudine potrivnică regimului comunist, cunoscută fiind politica dusă de regimul totalitar de îngădire a liberei circulații, în scopul de a limita contactul cetățenilor români cu țările capitaliste. De asemenea, nu se poate reține faptul că pârâtul nu avea cunoștință de faptul că delapțiunile sale pot avea urmări asupra persoanelor semnalate, în condițiile în care era de notorietate faptul că orice persoană semnalată cu intenția de a rămâne în străinătate, la o eventuală solicitare în acest sens, era sancționată prin primirea avizului negativ de plecare din țară.

Reclamantul menționează că pârâtul a furnizat același tip de informații, privind intenția unei persoane de a părăsi teritoriul țării și în nota informativă din data de 18.03.1978:

De asemenea, precizează că în perioada colaborării cu organele de Securitate, pârâtul a furnizat și alte materiale informative privind comentarii ostile la adresa organelor de partid și de stat.

Reclamantul susține că informațiile furnizate de pârât au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, prin furnizarea acestor informații, pârâtul conștientizând faptul că asupra persoanelor la care s-a referit în delatarea sa se pot lua măsuri de urmărire și verificare și, prin urmare, a vizat această consecință.

În drept, acțiunea este întemeiată pe conținutul art. 3 lit. p, art. 2 lit. b, art. 8 lit. a, art. 11 alin. 1 din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. 2, art. 35 alin. 5 lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S, adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008.

În dovedirea acțiunii, au fost depuse la dosar, în copie Nota de Constatăre nr. DI/I/1879/22.07.2010, aprobată de Colegiul C.N.S.A.S.; dosarul nr. R 302712 (cota C.N.S.A.S.), integral; cererea de verificare nr. P 5185/ 09/ 17.11.2009 adresată C.N.S.A.S. de cotidianul „Evenimentul Zilei.

Analizând actele și lucrările dosarului, în raport de obiectul cererii de chemare în judecată și de temeiurile de drept incidente în cauză, Curtea reține următoarele:

Din Nota de Constatăre nr. DI/I/1879/22.07.2010 întocmită de reclamant prin Direcția de Investigații, rezultă că pârâtul a fost recrutat în calitate de colaborator al Securității în anul 1975, „pentru supravegherea informativă a cetățenilor străini care vizitează Institutul Teologic Ortodox și Mitropolia Ortodoxă din Sibiu.”

La data de 15.07.1975, pârâtul a semnat un angajament sub numele conspirativ „Lucian Popescu”, din care reiese că a acceptat colaborarea în secret cu organe ale Securității statului în direcția informării asupra unor aspecte sau fenomene negative, ce interesau această structură a statului.

Dispozițiile art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008 definesc noțiunea de colaborator al Securității ca fiind persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiție, în măsura în care se coroborează

cu alte probe. Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor.

În cauză, în dosarul nr. R 302712, prin nota informativă întocmită olograf la data de 14.07.1975 și semnată cu numele conspirativ, pârâtul a arătat următoarele: „Cunosc pe preotul M.V. de când mi-a fost student. /.../ când s-a pus problema aducerii lui ca asistent sau duhovnic la Institut, mereu s-a spus că nu merge, planând asupra lui o îndoială, nu în ce privește capacitatea sa intelectuală, ci sub aportul orientării sale față de viața și societatea în care trăim. Așa am aflat că și ca preot avea o orientare religioasă exagerat interiorizată, trăiristă, ruptă oarecum de viață, în genul fostei Oastea Domnului, că este un preot ostaș și caută să formeze în felul acesta pe credincioși; că a făcut o nuntă fără lăutari, numai cu un acordeon, unde s-au cântat cântări de la Oastea Domnului. Și când a fost numit la Institut ca duhovnic, l-am văzut citind tot lucrări de evlavie monastică, traduse în românește din Sfinți Părinți, care circulau în volume dactilografiate și procurate de el de la călugări. Și din scrisul lui de până acum se vede orientarea lui biblicistă, a unei teologii și evlavii în sine și pentru sine, fără un angajament mai ferm în problemele societății noastre actuale.”

În cadrul aceluiași dosar de supraveghere informativă, în nota informativă întocmită olograf de pârât la data de 29.08.1975, referitoare la concepțiile privind raportul Biserică – Stat, ale unui preot și consilier economic la Centrul Mitropoliei Sibiu, s-au consemnat următoarele: „Ca student, pr. I.G. s-a afirmat ca un băiat eminent cu reale calități de studiu și putere de pătrundere /.../. După ce am aflat că a făcut politică în trecut, am constatat la el o atitudine naționalistă și e rezervă față de noua orânduire de la noi, nu în sensul unei atitudini fățiș ostilă, cât de tăcere prudentă și nu de angajament total. /.../ Am discutat odată (acum vreo 3-4 ani), la secretariat la pr. C.F., cu care a fost coleg, de ce nu scrie și în legătură cu slujirea Bisericii în statul socialist, m-a mirat atitudinea lui de rezervă și de neangajare, cum putem colabora – a zis el – cu un stat care duce o politică atee pe față, cu ce ne sprijină pe noi, ori sprijinul este numai de partea noastră nu și din partea statului.”

De asemenea, prin nota informativă dată la data de 16.06.1976, pârâtul a furnizat informații referitoare la intenția unei persoane de a pleca din țară și a rămâne ilegal în străinătate, după cum urmează: „În ziua de 15 iunie 1976, fiica unei cunoștințe vechi a familiei noastre, V.D. din SIBIU, /.../ a venit la noi cu o prietenă a ei din copilărie pe nume A.R. (sibiancă, /.../ actualmente profesoară de franceză de vreo șapte ani la un liceu din Brașov, în vârstă de 29 de ani) /.../ prietena ei R. s-a logodit de Crăciun cu un inginer francez din Paris pe nume J.C., pe care l-a cunoscut și vorbește cu el de vreo 5 ani, că s-a întâlnit cu el și în străinătate în timpul unei excursii prin O.N.T., că acesta i-a adus de Crăciun casetofonul și i-a dat și un inel de platină în filigran, dar că nu spune la nimeni de unde le are, de teamă să nu se afle și să-i pună cineva vreo piedică să nu mai poată să se căsătorească cu el și să plece cu el. /.../

Pe de altă parte, văzând cum se pune acum după Congresul educației și culturii socialiste problema căsătoriei cu cei din alte țări, că e tot mai greu, de frică ca să nu piardă, se gândește să meargă ca turist în excursie în Franța în vara aceasta și să rămână acolo. /.../ A mai spus D. că ei îi e tot frică să nu i se pună vreo piedică, să nu mai poată pleca, ceea ce dovedește că nu caută să meargă pe drumul cinstit și legal, ci pe cel fraudulos la nevoie, al trădării părinților și patriei. Chiar și mama ei s-a plâns de ea mamei lui D. că îi e frică să nu fugă până la urmă dacă merge ca turist în străinătate.”

Informații referitoare la intenția unei persoane de a părăsi teritoriul României a furnizat pârâtul și prin nota informativă întocmită la data de 18.03.1978, în care a arătat: „/.../(D.F.) a făcut o cerere mai de mult să i se aprobe să meargă în Franța la Paris să viziteze o soră a lui și că n-a primit nici un răspuns, că a făcut un memoriu către C.C., fără să primească nici de aici vreun răspuns, că ce dreptate mai este în țara aceasta, că o să-și dea chiar demisia din Partid de nu o să primească. /.../ Din câte mi-am putut da seama eu și de mai înainte, intenția adevărată a lui F.D. e nu numai să viziteze pe sora lui, ci și să rămână în Franța, unde se câștigă mult mai bine și apoi să-și cheme soția și copii prin Crucea Roșie internațională. În acest scop, atât el cât și soția de mai bine de un an s-au pus să învețe limba franceză.”

Totodată, din documentele depuse la dosarul cauzei, rezultă că pârâtul a furnizat și note informative referitoare la persoane care își exprimau dezaprobarea față de organele de partid și de stat.

Astfel, prin nota informativă din data de 18.01.1977, pârâtul a arătat că „Părintele B.G. din Sibiu /.../ are o atitudine de rezervă față de regimul socialist, atât cel sovietic, cât și cel român, ca fiind un regim terorist. /.../ Ar fi dorit să fie promovată și ajutat mai bine după câte a suferit el, dar nici el n-a fost și nu e atașat cu tot sufletul orânduirii socialiste din patria noastră.”

De asemenea, din nota informativă întocmită de pârât la data de 01.03.1977, rezultă că „Diaconul rector I.P., în ciuda aparențelor de om corect, legal și loial regimului și statului nostru, este un om fals și ascuns, /.../ nu odată și-a manifestat atitudinea de dezaprobare față de regimul comunist care urmărește până la urmă desființarea Bisericii și preoților și privind cu nostalgie la vremurile trecute.”

În același sens, la data de 05.12.1986, pârâtul a furnizat nota informativă în care a relatat următoarele: „În ziua de 02.12.1986, în timpul pauzei Conferinței Teologice Interconfesionale de la Inst. Teologic Univ. din SIBIU, prof. H.P. îmi spune că nu-i place și nu e de acord cu pomenirea și referirea la președintele țării, domnul NICOLAE CEAUȘESCU în referatul teologic prezentat de Pr. Dist. L.S. și numele Președintelui nu ar trebui să apară nici în concluziile teologice ale Conferinței, întrucât acestea se publică și ajung și în străinătate și ne facem de râs. /.../ Mi-a spus că Conferințele noastre trebuie să rămână teologice și să nu le politizăm, amestecând lucrurile. /.../ De altfel, prof. H.R. nu e prima dată când se manifestă astfel față de președintele țării și față de tendința de politizare a Conferințelor interconfesionale, după el.”

Din probele administrate în cauză de către reclamant, respectiv angajamentul semnat de pârât și notele informative analizate, reiese că prima condiție impusă de dispozițiile legale menționate este îndeplinită, pe parcursul colaborării cu organele de Securitate, pârâtul furnizând informații despre atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Curtea constată că în perioada regimului comunist, deși cultul ortodox deținea o poziție privilegiată în raport cu autoritățile statului, i-au fost impuse o serie de obligații față de regim, astfel încât manifestările religioase să nu interfereze cu propaganda ateistă. Mai mult, orice manifestare religioasă atipică, cum este cazul grupării „Oastea Domnului”, era privită cu suspiciune de organele de stat, fiind încadrată în categoria grupărilor anarhice. În aceste condiții, afirmațiile preoților în legătură cu orientarea religioasă exagerată și lipsa angajamentului față de problemele societății, erau considerate atitudini potrivnice regimului comunist.

De asemenea, în epoca respectivă era considerată ostilă regimului totalitar comunist și intenția de a părăsi teritoriul României, realitate dovedită și prin faptul că, spre exemplu, Securitatea recruta informatori în aceste scop. Pe cale de consecință, și furnizarea unor informații de această natură, se referă la activități îndreptate împotriva regimului comunist.

Curtea apreciază că și cea de-a doua condiție prevăzută de art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008 este îndeplinită, informațiile cuprinse în notele informative întocmite de către pârât fiind de natură să aducă atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, prevăzute în Constituția României de la acea dată. Furnizarea acestor informații către organele de securitate au expus persoanele în cauză unor consecințe negative pentru ei, vizând îngrădirea unor drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

Astfel, urmare a semnalării intenției numitei A.R. de a pleca din țară, informație furnizată de pârât prin nota informativă din 16.06.1976, ofițerul de securitate a propus transmiterea unei copii a notei informative la Inspectoratul Județean de Securitate Brașov.

În mod similar, o copie a notei informative întocmită de pârât la data de 01.03.1977, privind pe diaconul rector I.P., a fost exploatată la E.D.P.

Pe baza informațiilor furnizate de pârât prin nota informativă din 18.03.1978, ofițerul de securitate a propus verificarea persoanei semnalate, precum și semnalarea la „pașapoarte”.

De asemenea, în urma notei informative întocmită de pârât la data de 05.12.1986, cu privire la prof. H.P., s-a dispus raport la Dir. I.

Curtea reține astfel că, informațiile furnizate de pârât au vizat îngrădirea dreptului la libertatea de exprimare și libertatea opiniilor prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, a dreptului la viață privată prevăzut de art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, a dreptului la libertatea conștiinței și a religiei prevăzut de art. 30 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 18 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și, respectiv, a dreptului la liberă circulație prevăzut de art. 12 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

Prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în notele informative se pot lua măsuri de urmărire și verificare și, prin urmare, a vizat această consecință.

Având în vedere cele expuse anterior, dispozițiile art. 2 lit. b, art. 8 lit. a și art. 11 alin. 1 din O.U.G. nr. 24/2008, Curtea va admite acțiunea și va constata calitatea de colaborator al Securității în privința pârâtului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, cu sediul în București, str. Matei Basarab, nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul **ICĂ IOAN**, domiciliat în Sibiu, _____, județ Sibiu.

Constată calitatea de colaborator al Securității în privința pârâtului.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 02.11.2011.

**PREȘEDINTE,
MĂIREANU IULIANA**

**GREFIER,
IANUȘ CERASELA DANIELA**

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA *Cout adu*

Red. M.I. Tehnodact. 4.0. D. 74 ex
Prezenta copie fiind conformă cu originalul aflat în posesia acestei instanțe Nr. *1723/2011* se legalizează de noi.

cu autentificarea d.ș. și ireu.
prin w. cerasela d. 28.10.2012

CONTINUTUL ORIGINALUL

